

1. Jul. 1841

FACTS

Date:

1. Jul. 1841

Page number:

Dagbog D, side 69-71

TRANSCRIPTION

1ste Juli Torsdag.

Allerede Kl 4 om Morgenen var vort Tøi pakket paa den samme Kuske's Vogn som havde bragt os godt fra Bern til Luzern, og snart kjørte vi afsted fra die Wage og den gode Stad Luzern som vi ikke tængte saa snart igjen at komme til at see. Skjæbnen ville det imidlertid anderledes; thi allerede da vi kjørte ud af Byen over Broen og i Forstaden var [overstreget: den] Kuskens ilfærdighed mig paafaldende, og jeg bemærkede dette til Rose, som yttrede sin Glæde over at vi havde truffen en saa rask Befordring, dog neppe vare Ordene udslupne før vi kom paa andre Tanker, han begyndte at vende om paa Veien 2 a 3 Gange, og da jeg spurgte •70• ham om Aarsagen hertil, svarede han mig halvt uforstaaeligt at han ikke rigtig havde vist om vi vare paa rette Vei, og dog stod der lige ved det Sted vi vare en Veiviser der betegnede Veien til Basel, det var mig høist paafaldende, dog min Formodning blev snart til Vished da jeg saa at han paa et hængende Haar nær havde kjørt os i Reuss Floden, og da jeg af alle Kræfter skreg ud til ham at han skulle holde, at jeg kunne komme ud, dreiede han med all Magt Hestene til den modsatte Siide, og drev dem i fuld Galop lige mod et Huus saa at begge Heste styrtede i Knæ. Nu fik jeg Døren op og kom ud, og befalede ham at holde, hvilket han paa ingen Maade ville; men vrøvlede umaadeligt frem og tilbage, om ingen Frygt at have for ham, han maatte jo sagde han kjøre hurtigt for endnu i Aften at kunne komme til Basel. Dog med ham kunne der ikke mere være Tanke om, thi han var over all Maade beskjænket, ubegribeligt var det at Alle ved vor Afreise fra Luzern ikke havde bemærket dette, vi havde været for meget beskjæftiget med Oppakningen til at give Agt paa ham. Ved mit høirøstede Skjænderie med Kusken paa Veien kom endelig Folkene i de nærmeste Huuse paa Beenene, og hjalp mig lidt med at opholde Kusken, der med Magt ville kjøre viidere. Rose var med Athalia kommen ind i et Huus, jeg kunne ikke fortænke hende i at hun paastod at vende tilbage til Luzern og ikke kjøre viidere med dette Menneske. Dog at drive det hertil var ikke let, jeg maatte først lade Poletiet hente fra Luzern for ved dets Autoritet at bringe Kusken til at vende om. Manden der havde hentet Poletie Betjenten satte sig op hos den fulde Kusk, Betjenten tog vi ind i Vognen til os, og saaledes kom vi igjen tilbage til stor Forundring for Folkene i Hotelet der alt troede os langt paa Veien. Det ærgerligste ved den heele Historie var dog at jeg maatte bequemme mig til imindelighed at forlige mig med det drukne Bæst og give ham 15 Fr: for at opgive sin Fragt; uden dette sagde Værten mig at jeg kunne resiquere at blive opholdt her i flere Dage da Kusken kunne nedlægge Protest for min Afreise med andre; det ville være uden for all Tvivl at jeg ville vinde for Retten og Kusken komme i Bøder etc: men Rettergangen skal være seen i Luzern og mit Ophold der ville komme til at koste mig betydeligt mere end de 15 Fr: Rose befant sig høist ilde af den Skræk hun havde faaet, vel var det at vi

havde en saa vakker Kone i Værtinden i Hotellet, hun lod sin Gjorde Moder hente, og hvad denne særdeele nette Kone forordnede, havde en saa god Virkning at Rose •71• allerede Kl 11 følte sig saa vel at vi kunne reise viidere. Jeg havde strax truffen en anden Kusk, den [dvs. en] gamelagtig Mand her fra Luzern, der af Alle var bekjent som en paalidelig Kusk, og som tilmed havde en ypperlig Vogn. Vi sagde altsaa paa nye Farvel til de skikkelige Folk i Hotelet die Wage, der havde været os til megen Trøst og Nytte ved denne fatale Historie. Athalia havde heele denne Morgenstund forholt sig ganske rolig, og viist sig fra sin sædvanlige elskværdige Siide, havde Barnet ogsaa været uroligt ville det endnu have været langt slemmere. Nu maatte vi dog takke Gud af hvort ganske Hjerte ved at være sluppen saa vel fra et Tilfælde der under lidt mindre gode Omstændigheder kunne have ført os alle i Fordærvelse, havde vi fex: blodt været lidt længere borte fra Byen, da jeg opdagede at Kusken var full, havde jeg ikke mere haft den Hjælp jeg nu fik, og havde jeg ikke mere vist hvad jeg skulle have begynt med Mennesket, naar vi vare paa den aabne Vei hvor man i den tidlige Morgenstund maaske kunne have ventet længe før der kom Nogen der havde Lyst og Villie til at hjælpe en Fremmed mod en af sine Landsmænd. Med vor nye bedagede Kusk kjørte vi godt og roligt frem, vi kom om Eftermiddagen forbie Sempacer Søen, hvis Breder alt have en fra Søerne i Overlandet høist forskjellig Karakter. Mod Aften kom vi til Kreutzstrasse hvor vi overnatede i et godt Hotel.

June 1841.

[illegible]

18ter Juli Vordag. Allers 24 an. Morgens var nokk Tor kaldt
 gas der fimm Egger. Nogen som fandt brødt og godt fra Breen
 til Lungen, og snart Eder. vi stød for den Wage, og den gode Det
 Lungen som vi ikke tægt for snart igjen at Eder. Det at for.
 Dioburne vilde. Vi indskudt andelstet. Vi alle end. Vi mi
 Eder ind af Eder om Eder. Vi forstodt. var den Eder
 Gellorriget. Vi gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede.
 gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede.
 der myd. var Ordre indfugur som vi Eder gas. Eder. Vi Gæstede.
 for Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede. Vi Gæstede.

July 1841.

[illegible][illegible]